

БІЛЯШІВСЬКИЙ Борис Миколайович (06. 06. 1947, Київ — 02. 12. 1994, там само, похов. у Каневі) — перекладач, культурно-громадський діяч. Син **М. М. Біляшівського**, онук **М. Ф. Біляшівського**. Член СЖУ (1992). Закін. Київський університет (1970). Працював перекладачем-референтом Міністерства меліорації та

вод. господарства УРСР (1970–79); ст. референтом відділу культури товариства «Україна» (1979–87); заступник голови правління «Фонду культури» (1987–89); ст. інспектором комісії ВР України з питань Чорнобильської катастрофи (1990–91); ст. н. с. Музею історії Києва та Музею академіка М. Грушевського (1991–92); 1-м секр. посольства України в Канаді з питань культури, інформації та зв'язків з громадськістю (1992–93). Брав участь у низці культуролог. проектів, культур. і громад. житті. Організатор виставок та ін. культур. заходів в Україні та Канаді. Зробив вагомий внесок у захист істор. середовища Канівщини. Автор публіцист. статей (зокрема «Тарасова гора» // «ЛУ», 1986, № 30, у співавт.; «Матеріали до історії народознавства на Україні» // «НТЕ», 1989, № 4; «Наш добрий і певний товариш» // «Україна», 1991, № 21–23, присвяч. М. Ф. Біляшівському), кількох сценаріїв наук.-популяр. фільмів.

Рекомендована література

1. Українець тижня // Україна і світ. 1993. № 9;
2. Стріха М. Нащадок славного роду. Пам'яті Бориса Біляшівського // Рада. 1994. № 30.

Б. Б. Біляшівський

Бібліографічний опис:

Біляшівський Борис Миколайович / Б. Б. Біляшівський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40989>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).